

Jók a legjobbak közül

BALOGH SÁNDOR

Roto Elzett Certa Kft. – minőségmérnök

„... Személy szerint nagyon értékesnek tartom a más cégektől való tanulást, nem átvenni a megoldásukat egy problémára, hanem kialakítani egy saját cégre szabott megközelítést. A legtöbbet a személyes céglátogatások, szakmai rendezvények, az ISOFÓRUM egy-egy aktuális témához kapcsolódó konferenciái nyújtották számomra.”

- *Cégcsoportod az elmúlt években sok változáson ment keresztül. Mielőtt saját bemutatkozásra kérnélek, légy szíves vázlatosan ismertetni a Roto Frank tevékenységeit (főként a hazaiakat)!*
- A német tulajdonú Roto Frank holdingba szervezett cégeinek profilja egyrészt nyílászárók vasalatelemeinek gyártása és értékesítése, másrészt tetőablakok gyártása és értékesítése, valamint kisebb részben nyílászárók renoválása. A globális játékos, a nyílászáró vasalatok tekintetében piacvezető Roto Európán kívül több kontinensen is rendelkezik gyártó és értékesítő bázisokkal. Magyarországon 1996-ban, zöldmezős beruházásként Lövön építette meg első önálló gyártóüzemét, amely az évek során több mint duplájára bővült. Szorosan kapcsolódik hozzá egy soproni felületkezelő üzem és egy vasalat értékesítési elosztóközpont. A Roto Elzett Certa Kft. különböző nyitásmódú nyílászárók vasalatelemeinek gyártásával foglalkozik. Főbb kulcstechnológiái Lövön a hosszú- és kisalkatrészek sajtólása, ponthegeztés, automata és kézi összeszerelés. A gyártás teljeskörű kiszolgálása mellett egy komplett sajtólószeres gyártó üzem és egy termékfejlesztő csoport is működik.
- *Térjünk át rövid szakmai bemutatkozásodra!*
- 1965-ben születtem Sopronban. Általános- és középiskolai tanulmányaimat is itt folytattam. A Hajnal téri Általános Iskolában az alsó-, a Fenyő téri Általános iskolában a felső tagozatot végeztem, a Kempelen Farkas Gépipari Szakközépiskolában érettségit és gépszerelő szakmát szereztem. Felvételt nyertem a BME Gépészmérnöki Karára, amit 1 év sorkatonaság után kezdhettem és okleveles gépészmérnökként végeztem. Pályafutásomat Sopronban képzeltem elkezdni, de sajnos 1991-ben nem volt igény gépészmérnökökre. Kaptam ajánlatokat vezérigazgatói sofőr, ill. határátkelőn speditőr pozíciókra, de ezeket nem fogadtam el, így kezdetben maradt a munkanélküli ellátás, majd az „átképző tanfolyam” angol és informatika tárgyakban.!?

1992-ben visszatértem Budapestre és az MMG Automatika Művek Szépvölgyi úti gyárában kezdtem a pályám gyártásfejlesztő mérnökként. Mivel a családalapítást nem tudtam Budapesten elképzelni, az első adandó alkalommal visszatértem Sopronba. Ez 1994-ben történt, az Elzett Sopron Kft.-nél kaptam minőségmérnöki pozíciót, idegenáru ellenőrzési felelős lettem. Tulajdonképpen azóta is ott dolgozom, a cég neve, a telephely és a betöltött pozíció változott. Munka mellett szereztem TQM szakközgazdász másoddiplomát a Külkereskedelmi Főiskolán. 11 évig a Roto Elzett Certa Kft. minőségügyi vezetőjeként, majd Lean- és személyzetfejlesztési vezetőként fejlesztettem folyamatokat és munkatársakat. Tavaly visszatértem a minőségbiztosításhoz.

- *Harminc éve dolgozol a Roto Elzett Certa Kft.-ben. Hogy kerültél a lövői csapatba?*

- Épp ebben a hónapban lesz 30 éve, hogy elkezdtem pályafutásomat a jelenlegi cég jogelődjénél a soproni „Zárgyárban” az Elzett Sopron Kft.-nél. Ez egy német-francia vegyesvállalat volt, ugyanis az Elzett soproni gyárának 1989-es privatizációjakor ők lettek a befutók: a Roto, mint szakmai és egy francia bankcsoport, mint pénzügyi befektető. Az együttműködés nem volt súrlódásmentes, a jövőképük sem egyezett, ezért 1996-ban felosztották érdekeltségeiket. A Roto lövői beruházását már említettem. Nemcsak az anyagi javakat kellett elosztani, hanem a személyi erőforrásokat is. Megindultak a megkeresések mindkét csapat számára. Büszkén gondolok vissza arra, amikor Pintér János, akkori ügyvezető megkért, hogy legyek én is a lövői csapat tagja.

- *Miként sikerült beilleszkedned?*

- A beilleszkedéshez akkoriban még nem volt szükség mentor programra, családi volt a környezet, önként felvállalták a kollégák a betanítást, akár munkaidő után is. Persze nem is volt még annyira sokrétű a tevékenység és a termékéleség is a mainak töredékét tette ki. Kellett hozzá nyitottság, kíváncsiság, szakmai érdeklődés. Akkoriban az volt nálunk a mondás: mindenki a maga szerencséjének kovácsa!

- *A központ „árnyékában” a hazai szakemberek hogyan tudnak kibontakozni, mennyire önállóak?*

- A nagyvállalati környezet jellemzői nálunk is tetten érhetők. Nem vagyunk autóiipar, de a német precizitás, folyamat szabályozottság, egységességre való törekvés a cégcsoport valamennyi egységénél megvan. Bizonyos fokú önállóság a megszabott kereteken belül lehetséges addig, amíg a mutatószámaink a célokon belül alakulnak. Két kihívással mindenképp meg kell birkóznunk, egyik a termékstruktúránkból adódó technológiák alkalmazása, a mi termékeink általában több élőmunkát igényelnek, sok kis sorozatban készülő termékkel járunk hozzá a teljes palettához. A másik a nyelvtudás. Ahhoz, hogy elfogadják az érveinket, javaslatainkat, sokat és sokszor kell kommunikálni. Több példa is igazolja, hogy tudjuk érvényesíteni a saját hozzáértésünket. Ügyvezetőnk Kocsis Ernő magyar. Számomra ez azt jelenti, hogy megvan a bizalom irántunk és jók az eredmények, jók a törekvések. A Roto szerszámgyártó bázisát sikerült nálunk kialakítani és a cégcsoport más tagjai számára is mi készíthetünk sajtólószerszámokat. Folyamatosan zajlanak nálunk az új termékfejlesztésekből adódó gyártásbevezetési projektek, amik saját mérnöki csapatunk bevonásával valósulnak meg.

- *Munkahelyed minőségügyi körökben méltán híres a nyitottságáról. Tapasztalataitokat számtalan helyen és formában osztottátok meg. Érdekelne, hogy Ti kiktől tudtok tanulni!*

- Furcsán hangozhat, de egyrészt saját magunktól. Vagyunk már annyira nagyok, hogy lehetséges, hogy egy területen valami nagyon jól működik, egy másikon meg nem úgy. Ezért Lövön belül is meg kell osztanunk egymással a sikereinket, jónak tűnő gyakorlatainkat. Vannak központi projektek, amik az egyes leányvállalatoknál is tervezetten megvalósultak megvalósulnak. Példaként említhetem a lean-bevezetést,

fejlesztést, az üzleti alapú folyamatszervezést, az SAP-n alapuló, egységes mutatószámrendszer kialakítását, a teljesítmény értékelő rendszer bevezetését, digitalizációt. Személy szerint nagyon értékesnek tartom a más cégektől való tanulást, nem átvenni a megoldásukat egy problémára, hanem kialakítani egy saját cégre szabott megközelítést. A legtöbbet a személyes céglátogatások, szakmai rendezvények, az ISOFÓRUM egy-egy aktuális témához kapcsolódó konferenciái nyújtották számomra.

- *Cégen belül hogy néz ki a jó gyakorlatok megosztása?*
- Vezetői szinten havi gyakorisággal sor kerül valamelyik területen elért siker bemutatására vagy egy projekt előrehaladásának prezentációjára. Tágabb környezetben személyes vezetői tájékoztatókon értesülnek a dolgozók a működési és fejlődési eseményekről. Írásban a negyedévente megjelenő Roto Hírlevél, napi szinten a személyes digitális asszisztens (RotoBoti) nyújt információkat saját mobiltelefonjukra a regisztrált felhasználóknak. 11 évvel ezelőtt hoztuk létre a Roto Tréning Centrumot, ahol többségükben belső trénerek irányításával kis csoportokban sajátították el és gyakorolták a dolgozók pl. az egyes lean eszközök alkalmazását.
- *Minőségmérnökként hogyan látod, milyen minőségtechnikák alkalmazásának célszerű manapság prioritást adni?*
- Legfontosabbnak a minőségtervezést és a hatékony problémamegoldást támogató minőségtechnikák alkalmazását tartom. Itt a hangsúly nem az ismereten, hanem az alkalmazáson van. Abba a hibába sem kellene esni, hogy valódi megoldás helyett egy dokumentálási igényt teljesítsünk, pl. egy valódi csoportmunka helyett egy lelkes gyakornok készítsen el egy folyamat FMEA-t. Nem szabad lemaradni a digitalizáció adta új lehetőségek alkalmazásában, hogy a folyamatokban ténylegesen rögzített adatok feldolgozásával hozzunk helyes döntéseket. Meggyőződésem, hogy aki most lemarad, az később kimarad.
- *Szakmai és/vagy minőségszakemberek vonatkozásában vannak-e utánpótlás gondjaitok?*
- Egyrészt szerencsések vagyunk abban, hogy a szakmai képzettségeket igénylő munkakörökben alacsonynak mondható a fluktuáció, másrészt nehéz helyzetben van Lövő a speciális képzettséget igénylő munkaköröket ellátni tudó utánpótlás piaci megszerzésében, mert nem igazán az ipari vérkeringés ütőerén helyezkedik el és Ausztria munkaerő felvevő piaca is ellene dolgozik. Ezért évek óta gyakorlati oktatási helyet biztosítunk középszintű szakmai képzés számára és részt veszünk duális mérnök képzésben is. Időszakonként mérnök gyakornok pozícióra is kínálunk pályázati lehetőséget.
- *Mit jelent számodra az élethosszig tartó tanulás? Hogyan tudsz naprakész maradni?*
- Megtapasztaltam, hogy tanítani csak azt lehet, aki belátja, hogy még nem tud mindent. Hát nekem mindig volt új a nap alatt. Először a szakmai kihívások teljesítéséhez szakmai képzésekre volt szükség. Ezalatt a különböző minőségtechnikák elsajátítását, a minőségrendszerek kialakítását és fejlesztését értem. A szakmai nyelvezet elsajátítása magyar és német nyelven nem kevésbé fontos. Utána – mivel kevés a született vezető – a vezetői készségek kialakítása, begyakorlása és fejlesztése került a középpontba. Manapság a digitalizáció robbanásszerű terjedésével egyre újabb informatikai eszközök használatát kell elsajátítani. És ami talán a legfontosabb, amit nem használunk rendszeresen, az is kopik. Akkor újra elő kell venni a „digitális” könyveket.
- *Sok munkád mellett marad-e időd kikapcsolódásra, regenerálódásra? Mi az, ami leginkább kikapcsol, pihentet?*

- Számomra mindig is a család nyújtotta az igazi kikapcsolódást, feltöltődést. Nemrég a gyerekek kirepültek és úgy tűnik képesek önálló életre. Leányom műszaki matematikus, Bécsben dolgozik és él, fiam gyógyszerészként a Richter gyógyszergyártásban dolgozik. Nekem pedig egyre több időm jut édesanyjukra, a kertészkedésre és kovászos finomságok készítésére. Közös szerelmünk a Balaton. Kis házikónkat készítjük fel egy új életre.

Szódi Sándor